

"LITORAL 1968"

Reamintim încă o dată cititorilor noștri că pot colabora la rubrica „Litoral 1968” — care va apare în ziarul nostru începând din 20 iunie — cu corespondențe, însemnări, note critice, umor, epigrame, caricaturi etc. sau sugestii vizând activitatea desfășurată pe litoral. Corespondențele dv. sînt așteptate la CĂSUȚA POȘTALĂ NR. 71, CONSTANȚA.

Biblioteca Centrală Regională H. H. EMINESCU-DAVA

SUMAR

PAG. 3

EU, TU, EL
(Pagina elevului)

PAG. 4

Repetenți la educația cetățenească
(Masa rotundă a „Științei tineretului”)

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Științea tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5933

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 19 Iunie 1968

RITMUL INIMII, RITMUL ÎNTRECERII

Drumul ne însoțește fidel. De o parte și de alta a lui, copacii își tremură frunzele la cea mai mică atingere a vîntului. Sînt copacii care au fost plantați de-a lungul tuturor șoselelor țării de mîinile tinerilor. În urmă cu un an, cu doi, cu trei, ei au trecut pe aici și în urma lor au apărut, firuți dar trainici, puișii de pom, copacii în deplină putere de stăruie. Trecea prin sate și ele ne întîmpină cu zvonuri de flori, cu flori care apar în fiecare primăvară la porțile oamenilor. Recunoaștem și aici mina tinerilor. Într-un loc observăm contururile unei noi construcții, abia terminate. Un magazin, un cămin cultural, o școală. Și știm că aproape fiecare căminuț a lor mai poartă încă amprentele palmelor a sute de tineri, ale hîrniciei lor.

nemijlocită drumurile înseși, construcția lor. Continuarea gestului se impunea, pentru că orice gest trebuie dus pînă la capăt. Și era în puterea acelorași tineri s-o facă. Ceea ce au și făcut, de

autostradă românească. Bumbestii se vor lega încă o dată de Lioezeni, de data aceasta printr-o șosea la fel de trainică. Ca și Cîmpina de Comarnic, ca și Baia Sprie de Sighet. Pe oricare din aceste șantiere ne-ar purta pașii, acum, vom fi întîmpinați de aceeași atmosferă însușită, de lucru intens. Locurile sînt altele, oamenii sînt alții, obiectivele către care se îndreaptă cu privirile și cu ficcare lovitură de tirnăcop sînt, și ele, deosebite unul de altul. Dar semnificațiile acestor momente, dimensiunile lor profunde și multilaterale sînt aceleași peste tot. Aceeași putere de muncă și dorință de a și-o manifesta plener și se mărturisește peste tot, în cîuinte și fapte.

I-am urmărit pe oameni aceștia între 18 și 20 de ani, în primele zile de lucru, la Clorogiră, sau la Petrești, sau la Meri. Le

D. MATAEA

(Continuare în pag. V-a)

SCRISORI DE PE ȘANTIERE

alțel, cu sîrghița și perseverența lor binecunoscută.

Sîntem în a treia zi de lucru. Brigăzile de tineri au lăsat deja în urma lor o distanță apreciabilă. Și, ca de obicei, pe unde au trecut ei se vede, între București și Pitești va apărea prima

caoran

O definiție? O divagație pe tema profilului intelectual al universitarului? Nimic din toate acestea și totuși... Nu, nu ne propunem să cultivăm aiei paradoxul căei paradoxul se lăfăie în cîteva spicuri făcute de noi la două gaze de perete ale unei instituții de învățămînt superior din Capitală. Paradoxul e în acest caz afirmarea unei velleități intelectuale anulată prin afirmarea unor pansuri de o linie care lignesc, prin însăși asocierea lor, aștil universitar. Să facem loc aiei unor prețiozități invidiabile chiar de personaje caragalești: I. „Aveam mulți colegi în anul nostru și fără să ne șicamăm, încheiam părerea noastră cu experimarea: lucrăm parțial ca să ne întărim partial”;

STILUL UNIVERSITAR

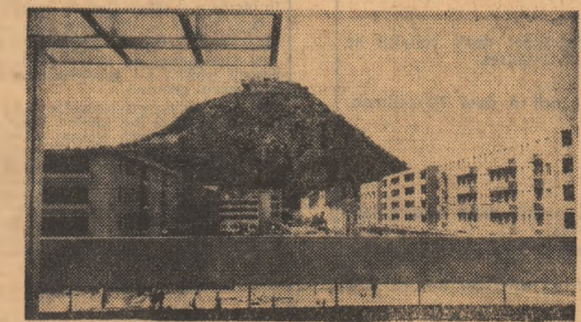
II „...constituindu-mi un fel de schelet al lecției, pe care apoi îl îmbogățesc, aprofundîndu-mă în materie”;

III „Acest favor ne aparține în mod legitim așa cum fiecare popor se definește printr-o specificitate intelectuală și acceptată”;

IV „Pentru noi, studenții, în devenire mentori ai generațiilor tinere este necesar și patriot să răspundem cu o consecvență mărită pentru stăpînirea profesiei și a rezultatului influențelor educative”;

Ne oprim aici. Citatele sînt din articolele apărute la o gazetă de perete umoristică? Sînt scrise de proaspeții alfabizării? Nicidecum. Un nume lăsat ce se crede intelectual sare țanțos din aceste articole frînturi de idei asociate după sfîntele reguli ale „întîmplării”. O nume jênă ne face să nu dăm numele autorilor și al facultăților unde se pregătesc aceștia pentru o carieră intelectuală. Cu o singură condiție: dacă în trei zile „pansurile” amintite nu vor lăsa drumul meritat al copului de hîrtii, atunci...

V. ARACHELIAN

DEVA. Vedere spre cetate.

În deșelele țării și-au făcut reparația brigădierii. Și chiar din prima zi a sosirii lor pe acest șantier rutier, între Bumbestii și Lioezeni au început din nou să cadă stînci.

Foto: O. PLECAN

Primire la președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit marți dimineața pe ministrul reformei agrare al Iranului, dr. Valiam Abdol-Azim,

care se află în țara noastră la invitația președintelui Consiliului Superior al Agriculturii.

A fost prezent Soltan H. V. Sanandaji, ambasadorul Iranului la București.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

CONDIȚIA LITERATURII

Se întîmplă de multe ori ca odată porniți, să ultim motivele pentru care am plecat la drum. Normală e atunci recapitularea lor. Una din cele mai firești întrebări pe care și le poate pune un scriitor e de foarte multe ori și cea care se pune mai rar. De ce scrii? Pentru cine scrii? Răspunsurile par a fi formulate de mult. La astfel de întrebări s-a mai răspuns, dar se uită că ficcare autor vine din cu totul alte prieni spre literatură și scrierul lui are o motivație diferită de a altora. Ulfîndu-se aceste elemente întrebări se pot uita uneori și coordonatele esențiale ale scrierului. Reducerea lor în discuție are rostul unor clarificări necesare. Deci: PENTRU CINE SCRII? PENTRU CE SCRII? Am invitat să răspundă la aceste întrebări pe cît mai mulți scriitori cu condiția de a nu ne răspunde prin fraze făcote. Aceste întrebări cu răspunsurile lor sînt indispensabile condiții ale scriitoriei.

Scriu pentru că există timpul, timpul reversibil, nerecuperabil. Pentru că viața noastră de la începutul lumii și pînă acum se străduiește să nu dispară. Mi se pare că literatura mai mult decît oricare artă se străduiește să dea reversibilitate timpului, e cea împotriva timpului făcîndu-l să ezite în trecut, prezent și viitor.

De ce să pierdem ceea ce am iubit, am urit, ce ne-a fascinat? De ce să renunțăm la natură, la spațiul care este într-un fel numai într-o singură zi? Tristețile, dorințele, speranțele, succesele, amintirile oameni pe care i-am cunoscut în copilăria și adolescența mea, de ce, de ce să dispară pur și simplu? Literatura pe care o scriu este un act de supraviețuire, doresc să-l salvez pe cel pe care l-am cunoscut cu sentimentele, cu tot ce a fost

MISIUNEA SOCIALĂ A ABSOLVENTULUI

Prof. dr. docent N. BĂRBULESCU

Decanul Facultății de fizică, Universitatea din București

universitate constituie o imperioasă cerință a vremurilor noastre. Acest drept — o problemă nerzolvată pentru studenții din numeroase universități ale lumii — a fost conștientizat cu exactitate de Leges învățămîntului recent adoptată de Marea Adunare Națională. La noi, problemele care frămîntă masa studențească — ajung să fie cunoscute de cadrele didactice prin cel mai scurt circuit, astfel încît dificultățile care pot să apară în oricare din compartimentele vieții universitare sînt înlăturate în timpul optim. De asemenea, la acordarea

distincțiilor, sau la aplicarea sancțiunilor, un cuvînt greu îl au și delegații studenților din consiliile de facultate. În acest fel hotărîrile luate găsesc o înțelegere unanimă în masa studențească. Dacă adăugăm la acestea îmbunătățirile substanțiale aduse condițiilor de trai ale studenților prin acordarea unui număr mare de burse — circa 60 la sută din cei peste 141.000 studenți ai țării sînt bursieri — prin organizarea unor cămine și cantine model, la buna gospodărire a căror studenți iau parte în mod efectiv, avem de bună seamă o imagine ceva mai precisă a vieții universitare de la noi, fără precedent în trecutul învățămîntului superior din România.

(Continuare în pag. V-a)

„MAREȘALII” MUNCII

ION CRÎNGULEANU

O dată m-am întrebat, alarmat, ce m-aș face dacă brusc mi-aș pierde forța de-a muncii? Dacă brusc, n-aș mai putea alerga, ridica, urca, dacă, brusc fîința mea ar trece în refuz? Obiectele, apa și lumina ar începe să sufere, casa ar deveni inutilă și ochiul mi-ar arde într-o continuă cădere de lacrimi. Acum, încă sînt tînăr și alerg toată țara prin de-o foame formidabilă de-a ști, de-a provoca bucurii și conflicte, de-a nu fi nici o clipă același, de-a nu mă otrăvi cu viața suficientă și lașă care înseamnă comoditate. Nu aproximativ, nu glorie birocratică vrea viața mea! Să v-o spună asta oțelarii N. Bolșan de la Hunedoara, să v-o spună cei 4 frați țoțeri, ai mei, să v-o spună mizerii Vasile Mîtru și Gheorghe Gocor! Ei sînt marii mei prieteni, marii

mei adversari în muncă și gînd. Ei mă învață că nimic nu trebuie terat cînd viața începe să fie mincată de mediocritate, de o sensibilitate obezitate a inimii și sufletului uman. Toată vremea umbliu prin piețele publice, prin păduri și cariere de piatră, prin galerii și hale metalurgice, prin case, pe asfălțuri și pe arături, prin biblioteci și prin concerte, mereu împins, rostogolit, alungat de dorința pretenției și-a muncii, ador apă și pîinea, ador focul și vîntul. Astfel combat și distrug obezitatea pentru care am o ură de moarte! Astfel mă înham cu plăcere la mîșcare și la cinste, la vitalitate și adevăr. Nu vreau să pierd ritmul acestor rînduri și tocmai mă grăbesc să vorbesc în continuare despre lumina se-

(Continuare în pag. a II-a)

Premiile concursului de fotografii organizat de C. C. al U. T. C.

În cadrul concursului de fotografii organizat de către C.C. al U.T.C. au fost acordate următoarele premii:

PREMIUL I — În valoare de 1.500 lei a fost acordat lucrării „Guliver” de Ion Cucu București.

PREMIUL II — În valoare de 1.000 lei a fost acordat lucrărilor: a) „Stăpînul apelor” de Orestie Plecan — București; b) „Examene” de Emil Cococar — București.

PREMIUL III — În valoare de 500 lei a fost acordat lucrărilor: a) „Începătore” de Viorel Raba — București; b) „Bună dimineața, apă” de C. Ciobață — București; c) „Profil” de Francisk Pomuz — Gherla.

MENTIUNI în valoare de 200 lei au fost acordate lucrărilor: a) „După ploaie” de Gheorghe Weisz — Cluj; b) „Vara la mare” de Antal D. Vastile — Cluj.

Juriul a hotărît să acorde o „mențiune de încurajare” tînărului fotografer Matei Căpitan din comuna Chișcia, județul Arad.

Lucrările premiate vor fi expuse în cadrul concursului internațional de fotografii „Tineretul pe meridianele globului”, organizat la Sofia cu prilejul celui de-al IX-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. Fotografiile premiate, precum și alte fotografii primite la concurs vor fi expuse într-o expoziție, care va fi organizată la „Ateneul tineretului” din București.

GABRIELA MELINESCU

Pentru oamenii în mijlocul cărora trăiești

numai și numai al lor, să fie și altora exemple în sensul tradiției. O operă de artă e bună numai dacă a izvoit din necesitate. Eu nu pot să exist fără să scriu, literatura este modul meu sublim de existență.

Pentru cine scrii? Fiecare cuvînt își are destinul lui. Fiecare poezie este destinată celui care îi trebuie, pentru confirmare. Toți oamenii sînt capabili de mari idei, de mari sentimente, singura nenorocire este că majoritatea nu le poate exprima, harul divin

timpul și cu cît vremea trece ele devin ale tuturor, numele autorului aproape pierzîndu-se. Dovada că ele au fost scrise pentru oameni anume sînt producțiile folclorice cărora nu li s-a păstrat autorul, epopeele homerice, chiar și Shakespeare va începe să fie discutabil peste cîteva sute de ani, devenind anonim. Artistul deci, trebuie să devină un adevărat pășmas al lumii în care trăiește, pentru ca arta să ad supraviețuiască dînd marelui existenței și speranță spre eternitate.

EU PAGINA TU ELEVULUI EI

CE DRUM TI-AI ALES?

Ceai la Mimi

O, oameni noi! Unde-ai mai pin-acum, anice? Eh, burtine, tot omul cu bucuriile lui! Nu stii c-am picat la glorie?

Et, taci? Pui unde-ai mai put, ma? La Comert exterior. Auzi, olo, la ce zici c-am picat? Las ca-ti spun tot eu. La franceza, unde! Azi colo, la franceza! De-o luna nu mai vorbesc cu matusa-mea!

Fiecare virsta cu capriciile ei

ne raspunde Tache Tereza - Lily (Liceul „Al. I. Cuza”). Dar tofi avem macar 15-16 ani, cand ne alegem profesia... raspunsurilor primite de la colega Tereza si de la alti elevi (liceele „M. Eminescu” si nr. 30, toate din Bucuresti) dovedesc - asa cum e firesc - seriozitate si simt de raspundere in fata propriului viitor.

„Doresc sa fiu medic. Sa pot alina suferinta, sa redau sanatatea celor care-au pierdut-o, sa traiesc alaturi de cei vindecati bucuria unor momente cu nimic egalabile, este tot ce-si poate dori un om pe lume. Nu cred ca exista o meserie mai frumoasa decat cea de medic.”

Inc de acum trei ani, Moaga Florentina (aceiasi liceu) stie ca v-a deveni profesora de istorie, iar Adriana Mitran (colaga ei) este convinsa ca are sa fie fizician.

Teatrul - asta-i viaja mea!

ne marturiseste M. Zăinescu (Liceul „Al. I. Cuza”), pe care o mistuie „focul sacru”. Vrea sa faca teatru, nu se pregătește în nici un fel, crede totuși că „nici unul din slujitorii Thaliei n-a dorit mai mult să ajungă ceea ce este!” S-o credem! Totuși, dacă s-ar întâmpla același lucru cu cele două-trei elevi din fiecare clasă care vor să dea la teatru (pentru că există cel puțin două!) și dacă toate ar reuși să ajungă actrițe, numai pentru că simt că nimeni n-a dorit mai mult pe lume să fie slujitor al Thaliei, nu peste mult timp am ajunge să avem câte un teatru pe fiecare stradă.

teatru: citește multă literatură, merge la spectacole, recită poezie, joacă, citește reviste de specialitate, se documentează și crede că „nimic nu este imposibil de obținut, dacă ai multă voință și dacă (mai ales!) muncești cu rină.”

S-ar putea spune că viitorii candidați ai I.A.T.C. nu merită o atenție specială în cadrul anchetei noastre. În fond, după cum a reieșit din răspunsuri, mult mai mulți elevi vor să se facă tehnicieni, medici, ingineri, profesori

Ultima zi de școală desen de IURA BALĂNESCU

Dar - și lucrul acesta îl știm cu toții - nu există clasă a X-a sau a XI-a în care să nu fie candidați la gloria Aurei Buzescu sau a Silonei Pampanini. E normal? Intr-o anumită măsură, da. Ai 16 ani, cineva ți-a spus că surzi fermațori, o mătușă e sigură că ai picătoare frumoase, ai luat și mențiune la un concurs școlar de recitări... Concluzia e clară: Sophia Loren trebuie să aibă însoțimii; a apărut o ridică. Chiar lășind statistica deoparte (30 de actori în fiecare liceu anual, înseamnă vreo 5000 de noi actori pe an; cit pentru un secol întreg), este evident că nu ajunge să ai picătoare frumoase și o mențiune la un concurs, pentru a deveni un adevărat actor. Ceva mai multă maturitate în gândire și ceva mai puțin ușurință în a ne juca de-a „ce-o fi, o fi!” ori de-a „încerc și, dacă merge, bine; dacă nu, nu!”, n-ar strica deloc. Candidatul ambicios care-și risipește tinerețea bătând trotuarul îngust din fața sediliului I.A.T.C. nu este chiar o pasăre rară.

Să ascultăm sfatului sau vocația noastră?

B.N. (liceul „Al. I. Cuza”) are un bun exemplu în unchiul său. Acesta e inginer. L-a învățat pe colegul nostru să vadă acantozele ingineriei, i-a dezvăluit cite ceva din frumusețea ei, iar B.N., (care dintotdeauna are înclinări pentru fizică și matematică) s-a hotărât să urmeze drumul unchiului său.

Foarte frumos - dar se întâmplă și altfel. Se întâmplă anume ca sfatului, oricine ar fi el, să încerce să ne influențeze, ghidându-ne nu la posibilitățile și la înclinațiile noastre, ci la cine știe ce criterii exterioare. „Nu te las să te duci la filologie, oricât ți-ar plăcea! Poți să-ți găsești un alt sfat ce colț de țară”. „Degeaba te gândești la arhitectură, că tot deniștiști cistigă mai bine!” „Ori faci politehnică, ori nimic!” „Ori faci sfaturi (sau porunci!) pornite de cele mai multe ori dintr-o griji reală pentru viitorul nostru, trebuie analizate cu atenție și fără grabă pentru a vedea dacă pot fi sau nu ascultate.”

Din răspunsurile pe care le-am primit reiese că nu întotdeauna atenția și lipsa de grabă în cercetarea acestor dorințe străine de noi se vădese atât de puternice, încât să ducă la o alegere pe care mai târziu să o regretăm. Mai mulți elevi ne dau asemenea răspunsuri: „Tata-i medic, eu ce-ăș putea face altceva? De plăcut nu cred că-mi place, dar o să mă-nvăț eu!” (P. I., liceul „M. Eminescu”). Și dacă n-o să se începe? Altcineva scrie: „Mi s-a spus să urmez arhitectura. Cred că o să fiu ascultător.” (P.V., liceul nr. 30). Poate că greșete mai puțin colaga ei Gabriela Teodorescu, care spune direct (deși, poate, prea exclusivist): „Cum meseria o voi face eu, nu cei care dau sfaturi, nu le accept. Este vorba despre mine și consider că numai eu pot alege!”

Are dreptate? Noi credem că, în mare măsură, da! Problema drumului pe care ni-l alegem în viață este nu numai deosebit de importantă, dar și dificil de rezolvat. Iar greșeala în alegerea profesiei se plătește uneori cu o viață întreagă ratată.

VIOLETA DOBROIU IOANA FAUNICA

COLECTIVUL DE REDACTORI AI „PAGINII ELEVULUI”

Iolanda Bulencea (liceul nr. 30), Tudor Dimitriu (liceul „Dr. Petru Groza”), Rodica Dumitrescu (liceul nr. 24), Gabriel Georgescu (liceul nr. 15), Alexandru Mateescu (liceul „I. L. Caragiale”), Heana Murgescu (liceul „Dr. Petru Groza”), Dan Năstase (liceul „Dr. Petru Groza”), Irina Nelson (liceul nr. 39), Gabriela Nicolau (liceul „Ion Neucule”), Ioana Păunnică (liceul nr. 30), Dorin Rachmuth (liceul „I. L. Caragiale”), Lida Răutu (liceul „Dr. Petru Groza”), Virginia Stoica (liceul nr. 20), Mircea Stoicescu (liceul „Matei Basarab”), Adriana Stoichișoiu (liceul „Matei Basarab”), Deina Uricaru (liceul nr. 32).

Pageină realizată de FLORIN MUGUR

Mă scoate la tablă și mă întreabă exact... Lasă asta. Spune-mi: ce faci în vacanță? Ce cald e afară! Cred... Lasă asta. Spune-mi: ce faci în vacanță? E clar: despre altceva nu se mai poate discuta. Același „ce faci în vacanță?” pe buzele tuturor, te obligă să-ți pui problema și să-ncerci să răspunzi. A venit vacanța. Și ce vacanță! Cine din promoțiile de dinaintea noastră se poate lăuda cu o vacanță dintre a unsprezecea și a douăsprezecea clasă, cu o vacanță a majoratului? Și apoi - să nu uităm - e ultima noastră vacanță de școlari.

Mi-ar place să vă descriu călătoria pe care o voi face pe Marte, actele de eroism robinsonian pe

Optăm fiecare cum vrem

Sint multe, sint nenumerate raspunsuri care se pot da la întrebarea noastră. Alegem fiecare ce vrem.

Am zămbit. Era caragios să-ți imaginezi pe bătrînul încovalit ducînd ciorapii doamnei. Și cu orice risc - mi-am permis: E bătrîn și bolnav...

Vai, ce a urmat! Nu-mi asumasem riscurile degeaba! Nesimțitul, neadecuatul, așa te învăță la școală? Ce te privește pe tine ce fac cu locul meu?

Am coborît. Piața. Mișcarea indica sensurile circulației. Un intrus a traversat cînd nu trebuie, dar ochii atent l-a văzut și rezultatul a urmat imediat: fluier și amendă. Ocupat cu redactarea chitanței, agentul de circulație nu-i vedea pe alții care traversau prin locurile interzise. Păgubașul a început să protesteze:

De ce „te iei” de mine, tovarășe? Uite ce de lume trece drumul! Așa vrei să vă faceți planul de amenzi?

„Altu!” îmi zic - și trec mai departe. În fața căminului de fete al liceului comercial și al școlii tehnice M.I.U., stau la poartă un băiat și o fată. După toate aparențele se ceartă.

Ascultă, Vioric, să știi că

Uf! Bine c-a venit vacanța!

Decamdată, am

Liniste! A început vacanța

Foto: FLORIN PARASCHIV

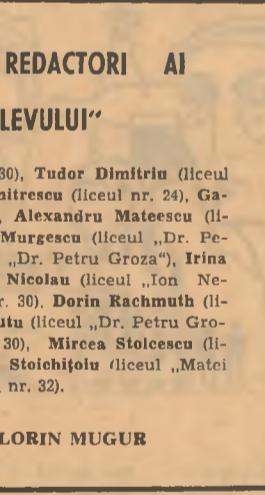

Foto: FLORIN PARASCHIV

care le voi comite sechestrîndu-mă benevol pe o insulă nelocuită, peripeți-

Sau aș putea să vă vorbesc despre alte aventuri în pacifica răcoare a bibliotecii, în care se învăță gramatică franceză ori se compun poeme, închină-te lui Dosoftei sau lui Antim Ivreanu. Căci înaintea admiterii se află bacalaureatul...

Optăm fiecare cum vrem

Sint multe, sint nenumerate raspunsuri care se pot da la întrebarea noastră. Alegem fiecare ce vrem.

Am zămbit. Era caragios să-ți imaginezi pe bătrînul încovalit ducînd ciorapii doamnei. Și cu orice risc - mi-am permis: E bătrîn și bolnav...

Vai, ce a urmat! Nu-mi asumasem riscurile degeaba! Nesimțitul, neadecuatul, așa te învăță la școală? Ce te privește pe tine ce fac cu locul meu?

Am coborît. Piața. Mișcarea indica sensurile circulației. Un intrus a traversat cînd nu trebuie, dar ochii atent l-a văzut și rezultatul a urmat imediat: fluier și amendă. Ocupat cu redactarea chitanței, agentul de circulație nu-i vedea pe alții care traversau prin locurile interzise. Păgubașul a început să protesteze:

De ce „te iei” de mine, tovarășe? Uite ce de lume trece drumul! Așa vrei să vă faceți planul de amenzi?

„Altu!” îmi zic - și trec mai departe. În fața căminului de fete al liceului comercial și al școlii tehnice M.I.U., stau la poartă un băiat și o fată. După toate aparențele se ceartă.

Ascultă, Vioric, să știi că

Uf! Bine c-a venit vacanța!

Decamdată, am

Liniste! A început vacanța

Foto: FLORIN PARASCHIV

Foto: FLORIN PARASCHIV

SCRISORI DESCHISE...

IN ACEEASI DIMINEAȚĂ

Cînd am citit scrisoarea Mariane Petrescu, în care se plînge de comportarea egoistă a prietenei ei Nuța?), mă aflam în tramvai; am început să mă gândesc la problema egoismului și la tot ce se leagă neplăcut de acest cuvînt. Lîngă mine, în picioare, o femeie. M-am ridicat și i-am dat locul. Dar la stația următoare s-a urcat un bătrîn cu baston și cu o sacosă. Răsflău greu. Se apropia de scaun cu speranțe în ochi, gîndind. Bătrîne!...

Fii atent, domnule, că-mi agăț ciorapii, cu sacul dumeitale! Crezi că dumeitale ai să mi-i duci la reamazi?

Am zămbit. Era caragios să-ți imaginezi pe bătrînul încovalit ducînd ciorapii doamnei. Și cu orice risc - mi-am permis: E bătrîn și bolnav...

Vai, ce a urmat! Nu-mi asumasem riscurile degeaba! Nesimțitul, neadecuatul, așa te învăță la școală? Ce te privește pe tine ce fac cu locul meu?

Am coborît. Piața. Mișcarea indica sensurile circulației. Un intrus a traversat cînd nu trebuie, dar ochii atent l-a văzut și rezultatul a urmat imediat: fluier și amendă. Ocupat cu redactarea chitanței, agentul de circulație nu-i vedea pe alții care traversau prin locurile interzise. Păgubașul a început să protesteze:

De ce „te iei” de mine, tovarășe? Uite ce de lume trece drumul! Așa vrei să vă faceți planul de amenzi?

„Altu!” îmi zic - și trec mai departe. În fața căminului de fete al liceului comercial și al școlii tehnice M.I.U., stau la poartă un băiat și o fată. După toate aparențele se ceartă.

Ascultă, Vioric, să știi că

Uf! Bine c-a venit vacanța!

Decamdată, am

Liniste! A început vacanța

Foto: FLORIN PARASCHIV

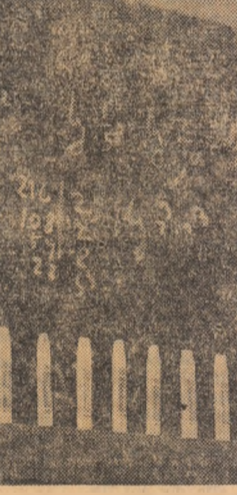

Foto: FLORIN PARASCHIV

dacă cumva-ceva... fac moarte de om!

Trec mai departe, înspăimîntat de tonul cu adevărat periculos al tînrului și mai cu seamă de privirea lui. O tine pe față un obiect care-ți aparține și se uită la mine, de parcă aș reprezenta eventual „cumva-ceva”. De un singur lucru îmi părea rău: că autorul filmului „Eu, eu, eu...” și ceilalți” nu se afla, în dimineața aceea, lîngă mine. Poate că ar mai fi apărut în film cîteva episoade noi.

MIRCEA STOICESCU

MODESTIE?

Intr-un număr mai vechi al „Paginii elevului” erau lăudați unii colegi ai noștri pentru modestie. Foarte bine; îi felicit și eu. Vreau însă - în legătură cu scrisoarea intitulată „Eu, eu, eu...” și ceilalți” - să vă povestesc ceva. Colega noastră T. învăța foarte bine. A luat premiul II. Are însă un obicei prost:

„Dragă T., ai învățat pentru azi?”

„Nu prea. Am citit o singură dată.”

Incepe ora; o ascultă. În pauză:

„Ce notă ai luat?”

„10.”

Desigur, răspunsese corect. Și răspunsese corect pentru că își învățase lecția acasă, cu toată grija.

Povestea aceasta se repetă foarte des. Și doar lecțiile de clasă a XI-a nu sînt prea ușoare. De ce este necesar acel „nu prea”? De ce nu ne spune și nouă adevărul? Vrea să pară modestă? Sau îi e frică, poate, să nu-i propunem să sprijine la învățătură pe creun coleg rămas în urmă?

MARIN VOINEA

FATA MOȘULUI

CEA TRISTĂ

— Ai fost îndrăgostită?

— Da.

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și?

— Și nimic. Am fost tristă.

— El cum era?

— Frumos, binețeles.

— A fost un sentiment puternic?

— Da.

— Crezi că dacă erai frumoasă, totul s-ar fi terminat mai bine?

— Da. Aș fi rămas mai puțin singură.

— Și ce-ai făcut? I-ai spus ceva?

— Nu. M-am închis în mine. Și mi-am mărturisit că sînt urâtă!

— Și cum te-ai simțit?

— Pentru mine, a fost o înfrîngere. Prin interiorizare, am devenit mai sinceră față de mine. Acum mă cunosc mai bine. E o compensație.

— Nu devii egoistă? N-ai început să te gîndești numai la tine?

— Se poate, dar n-am înțocrit.

— De ce? S-a mai întîmplat ceva?

— Se mai întîmplă. Ce să faci, atunci cînd grosolanii îmi spun „Strudeli și rafinați Afrodita”?

— Vrea să te schimbi tu?

— Da, dar fără să renunț la nimic din ce am cîștigat pînă acum.

— Deci, ești mulțumită de cea care ești?

— Nu. Împacată.

Acesta e dialogul. Cu o fată care se simte obligată să se închidă în ea, pe care o obligă răutatea sau lipsa de delicatețe a celorlalți. Poate că nu e este adevărată egoistă. Nu știu. Să ne mai gîndim...

DORIN RACHMUTH

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

VESTI

UN OASPETE DIN ANUL 2000

struții mai ales pentru a li se dezvolta posibilitățile, pentru a deveni apoi să asimileze materia predată în ciclurile superioare.

Nu încep tot cu scrisul și cititul?

Nu, chiar. Vreau să spun că primele lecții învățate nu mai sînt literale și cifrele. Mai întîi se învață desenul și limbajul matematic.

Adică numărul și operațiile aritmetice, nu?

Nu. Pentru aritmetică ar fi încă prea devreme. La cinci ani, atunci cînd încep școala, copiii nu trebuie încă deprinși cu împărțirea matematicii pe domenii strict specializate, ci cu legile generale ale limbajului matematic. Matematica le e prezentată ca o schematizare a proprietăților ființelor reale. E ceva asemănător cu ceea ce numim dumeavoastră teoria mulțimilor, studiul funcțiilor. Și va asigura că programul li se pare foarte plăcut. De altfel, ei vizionează și multe filme colorate, pe care le comentează, ascultă povești în două limbi de largă circulație și - mai ales - compun ei înșiși povești. Astfel li se dezvoltă nu numai fantezia și sensibilitatea, ci și posibilitatea de a stăpîni perfect limbile străine. Acest lucru e de primă importanță, dată fiind strînsa legătură dintre limbaj și gândire.

Suneți-ne, în primul rînd, desenul. E chiar așa de important?

Sigur că da. Desenul servește ca mijloc de sugerare a obiectelor și ființelor care nu li se pot arăta direct elevului.

Și cu ce se desenează? Tot

cu creioane colorate, ca la noi? — Bănuiesc că veți în

repetenți

Titlul temei noastre, vizind existența unei școli a vieții în care școala de cultură generală este implicată, sper că ne pune deja într-o topografie de interese sociale majore, într-o relație de articulație cetățenească în care datorită noastră au pe fațeta cealaltă drepturile noastre. Datorită de a fi bine crescut — ca să limităm grupa de relații care stau în fața discuției noastre — datorită de a respecta în infinitatea relațiilor cotidiene personalitatea și demnitatea cunoscuților și necunoscuților cu care ne intersectăm traiectoriile noastre zilnice, au pe cealaltă față de medaliei a identității noastre cetățenești drepturile corespunzătoare, reciproca lor care ne face să ne simțim într-o ambianță familiară oriunde ne purtăm pașii, care ne dau dreptul să ne păstrăm nelezată personalitatea și demnitatea noastră. Poate titlul pare pretențios prin trimiterea cititorului la termenii cunoscuți din școală, dar ceea ce trebuie să precizăm aici este adevărul elementar că dacă omul învață cit, trăiește, acasă în învățătura sa pe care o agonisește în școală și în afara ei se verifică și se atestă printr-o infinitate de examene fără note, dar în care reușita sau nereușita exprimă sau nu o exigență selectivă valorică. Educația cetățenească e o disciplină la care viața se dovedește — sper să evidențieze discuția noastră — nu mai puțin dramatică. Spectrul rezultatelor la acest examen este deosebit de variat mergând de la impolitetea aparent minoră — corigența, cum am numit-o ca să rămânem în terminologia școlii — și până la grave acte de huliganism sancționabile penal. Repetenția corigențelor la disciplina educației cetățenești este evident că mai dramatică, dar constituie urmarea firească a nesancționării sociale la timp a unor elemente abateri comportamentale de la codul pe care l-a consacrat conviețuirea socială.

Mimetismul etic și carica-tura morală

Romeo Dascălescu: Corigența este o excepție de la regula generală a școlii anilor copilăriei și a școlii de mare amplasare a vieții. În relațiile noastre de comportare, în toate implicățiile sociale ale acestor relații, în familie, la locul de muncă, pe stradă, în timpul liber, în timpul așteptărilor profesionale, în toate aceste împrejurări noi simțim pusi în situația de a ne manifesta în exterior, de a ne exterioriza modul nostru de a gândi. În măsura în care conținutul acestor exteriorizări este real și bine sedimentat prin structura personalității noastre, în aceeași măsură actele noastre, comportamentul, modul nostru de a intra în legătură unii cu alții se înscriu în dimensiunea urbanității, în dimensiunea civilizată. În măsura în care actele noastre exterioare nu au un suport cultural, etic, moral, gestica, manifestarea exterioară plutește în van, nu are consistență și elementele de politețe apar în acest sens false, rigide, caricaturale. Așa se face că unii depun în mod vizibil eforturi de a fi politezi, dar în fapt de a fi astfel frizează ridicolul, datorită faptului că elementele exterioare ale unui comportament pe care nu și-l-au însușit. Dacă programul comportării civilizate eu aș vedea-o în primul rând ca o problemă de conștiință, ca o problemă de încorporare în sistemul de gândire al valorilor pozitive proprii civilizației noastre pe care apoi să le exteriorizăm în mod natural, pe linia legăturilor firești dintre conștiință și formă.

A dispărut „mahalaua”. Dar „mahalagismul”?

V. Arachelian: Evident că memoria unor manifestări care tin de civilizația unui om nu poate fi confundată cu asimilarea lecției de purtare politicoasă, deferență în diferite împrejurări. Procesul de urbanizare ne apare astfel mult mai profund și în directă dependență de valorile de cultură pe care fiecare, prin școală, prin autoeducație, le asimilează formându-și personalitatea. Amintind aici de caricatura politizei care face victime ridicole, printr-o asociere nepremeditată m-am gândit la mahală și mahalagism. Așa vrea să ne oprim puțin aici. Sint bine cunoscute cauzele sociale, care au tinut în ignoranță oamenii periferiilor urbane tot așa cum peste timp ne apar lăudabile, ca intenție, eforturile unora de aici de a se ridica la un anumit grad de civilitate copilind — în lipsa unei instrucții dirijate — în lumea „bun”. Evident, și condițiile sociale erau altele și purtările de „bonton” altele, străine prin superficialitatea lor, prin caracterul lor mistificator (mistificare a unor porniri egoiste), dar remincișentele lor mai sînt încă prezente. Caricatura ridicolă a „politicoșului” este ilustrativă dar și cealaltă extremă, agresivitatea, explicabilă într-o lume bazată pe relații de junglă, spiritul de gileceavă, birfa, într-un cuvânt mahalagismul — comportarea periferică, deci, a rămas, în răscol, în toate orășelele noastre, mahalaua a dispărut ca realitate urbană, mahalagismul mai face

Insă încă carieră — pe alocuri. Tristă carieră.

Ștefan Iureș: Aceste disocieri trebuie făcute și un ochi atent le poate face. Ar fi foarte simplu dacă acești corigenți — cum plastic l-am numit — s-ar manifesta în niște zone bine limitate. Dacă am putea stabili perimetrul lor în cutare cartier, în cutare zonă a orașului, atunci întreaga noastră grijă și atenție s-ar îndrepta asupra acelor locuri și celalalt ar sta liniștit. Bineînțeles aceasta e o iluzie. Orașele se dezvoltă într-un mod care nu ține seama de asemenea false bariere sau restricții; din motive de urbanistică, din diferite motive construcția masivă a neceput la periferie, acolo unde odinioară se obișnuia cu un termen generic să se arunce o etichetă denigratoare asupra străzilor și locurilor săi. Așa cum știm din propria noastră experiență, așa cum ne-o dovedește literatura unid Mihail Sorbul, G. M. Zamfirescu, Gib. Mihăescu, Felix Aderca și a multor alora, de foarte multe ori în aceste cartiere trăiau oameni de un bun simț și de o sănătate morală și de o totală remarcabilă; superiori din multe puncte de vedere altora din centrul orașului. Dar revenind, mahalagismul nu poate fi confundat cu o anumită zonă a orașului. Vedem oameni tineri sau mai de multă vreme tineri, care se folosesc de toate atribuțiile civilizației, urcă în apartamentul lor cu ascensorul, vorbesc la telefon, urmăresc emisiunile de radio și televiziune, își scot micarea din frigider și cu toate acestea unora se comportă ca și cum ar fi contemporanii omului din caverna, mai ales atunci când se bucură de imunitate. Prin urmare, nu aceste atribute exterioare (zona în care locuiesc) și pot delimita; putem înțeli mahalagismul în sensul precizat de noi acolo unde nu ne așteptăm, manifestările lor denotînd, pe de o parte o foarte scăzută conștiință civică, pe de altă parte anumite carențe ale colectivului în care muncesc și trăiesc.

Comportarea nu este o haină de împrumut

Romeo Dascălescu: Un alt aspect la care aș vrea să mă opresc este legat de marea amplasare a industrializării pe care o cunoaște mediul urban. Industrializarea aduce, pune față în față, mase de oameni care vin din medii diferite, care provin și aduc cu ei mentalități eterogene, care aduc o experiență proprie. Contactul unei asemenea populații foarte diverse ca proveniență, ca preocupări, aspirații, poate avea un număr comun în elementul care le asociază: elementul profesional, idealul de viață colectiv implicat procesului de industrializare. Un aspect însă merită să ne rețină în discuția de față și anume că foarte mulți tineri și mai ales adolescenți, prin anumite necesități logice ale vârstei, împrumută din civilizația urbană elemente de lustru, de suprafață, ceea ce este mai facil, care nu necesită un efort individual de acomodare la realitățile urbane în conștiința lor. Și mai ales la ei apar aspectele pe care le aminteam, care frizează ridicolul. Vedem tineri sau tineri, care se acomodează în mod caricatural la fenomenul industrializării. În toate orășelele noastre, mahalaua a dispărut ca realitate urbană, mahalagismul mai face

parțin temperamental sau caracterologic și nefind ale lor le vin ca niște haine de împrumut. Ei se pun astfel deseori în conflict cu norma generală, cu uzanța generală a comportării civilizate.

Arborele genealogic al huliganului

D. Popescu: Prin munca sa o desigur am avut deseori ocazia să urmăresc descendența cauzală a unor huligani, a unor oameni care au încălcat grav normele de comportare civilizată. Cu rare excepții nașterea unor asemenea apucați își are cauza în neprevenirea la timp oportuna a unor mărunte obrăznicii, îngăduința cu care familia sau școala au privit diferite teribilisme. Sint, cum s-a spus și aici,

manifestări care jensez bunul simț public și manifestări care lezează, care au grave consecințe atât pentru cei din jur cât și pentru vinovatii înșiși. Nu s-a vrea să rețin prea mult atenția asupra unor astfel de situații, însă câteva din exemple pe care le-am întâlnit, în ultimul timp, în activitatea noastră practică merită să fie reținute. Astfel, George Constantin, Costache Marin și Constantin Marin, aflați într-o seară într-un local au început să se bată între ei, să lovească pe cetățeni care se aflau în local ca și pe salariații localului. La intervenția lucrătorilor de miliție chemați pentru a-l potoli și au lovit și insultat și pe lucrătorii de miliție. Fiecare dintre ei s-a ales cu cite doi ani de închisoare corecțională. Un alt caz s-a întimplat din păcate la Casa de cultură din sectorul 7, cea de pe Zalomit unde un grup de huligani și-a desfășurat nestingherit actele de încălcare a moralității timp de un an: scostau tineri care veneau aici să se distreze, pe alți tineri care veneau cu cele mai laudabile intenții la manifestările culturale de aici. Cum se spunea în discuția noastră acest tineri, nesancționaj la timp, lăsați în voia soartei au ajuns la brutalități scandaloase, la bătăi și violuri care au necesitat intervenția energetică a lucrătorilor de miliție. Au fost și ei condamnați la diferite pedepse, dar scopul social al educației publice nu e acesta, do la lăsa ca faptele să ajungă până la privațiunea de libertate a autorilor lor, la izolarea lor de societate, mai ales cînd aceștia sînt încă la o vîrstă cînd acțiunea preventivă are mari șanse de a fi eficace.

O „cauză a cauzelor”: opulența familială

V. Arachelian: Desigur că dacă v-aș întreba care este cauza cauzelor acestor brutale abateri de la normele de bună înțelegere dintre oameni mi-ați răspuns: lipsa de educație. Evident. Condițiile sociale care să favorizeze asemenea brutalități au dispărut, o dată cu dispariția încheiții. Deci educația în familie, în școală, în colectivele de muncă. Perfect adevărat. În discuția noastră ne-am referit tangențial la scilpitoarele exemplare umane pe care le-a iscat periferia orașului, paradoxal, în condițiile unei existențe pline de umilințe și de revolte sociale. Observația deschide, cred, discuția noastră două prîti fecunde: prima — că o anumite autoritate împușcă opoziții favorizate bună creștere, morală, și o două la care vreau să mă refer puțin mai detaliat. Nu e un secret pentru nimeni că imensa majoritate a părinților de azi au avut o concepție vitregită și de cele mai elementare condiții.

Foto: GH. CUCU

la educația cetățenească

nora împrumut cu un copil de 9 luni a fost alungată de soț din casă. S-a adresat tribunalei și s-a fost în discuția zilei reînțegrată, împrumut cu copilul, la domiciliul ei legal, la cel care avea obligația de întreținere a acestui copil, de a-l crește, de a-l educa. A fost suficient să plece executorul judecătoresc ca femeia să fie din nou alungată din domiciliul ei. A trebuit din nou intervenția energetică a lucrătorilor noștri și a lucrătorilor de miliție ca să fie potolită furia părintelui huligan.

Dragoste oarbă?

R. Dascălescu: Intră-dovă, în relațiile dintre părinți și copii se poate găsi în două maniere: ori din prea multă dragoste, ori din prea puțină dragoste, ori dintr-un exces de avertitate. În măsura în care în aceste relații nu se instalează un echilibru, o

mai matură chibzuire părintească, putem ajunge la consecințe nocive de genul aceluia care s-au ridicat aici. În timp ce tovarășul Popescu exemplifica asemenea situații mi-a venit în minte o situație pe care am trăit-o într-o gară a unui oraș de provincie. Erau în sala de așteptare de clasa a II-a. O mamă, florăscă, confecționă florii artificiale de birție. Mi-a reținut atenția fragilitatea și simțul pronunțat estetic al acestei femei de origine modestă care își câștiga existența într-un mod după părerea mea, nu numai onest, dar și foarte poetic. Alături, copilul ei, un băiat cam de vreo 15 ani. Dacă la mamă am reținut policromia florilor, la băiat am reținut lucral pantalonilor nițuți. Am urmărit ca pedagog manifestarea tinărului care în mod ostentativ căuta să pară urbanizat, printr-o atitudine bizată pentru vârsta lui, cu o distanță tranșantă între aspectul citadin și al anumitei categorii al lui și aspectul provincial, modest al mamei. Al treilea personaj eram eu. La un moment dat a apărut și un al patrulea personaj care s-a așezat pe o bancă din colț. După un timp am auzit un gemăt de femeie venind din colțul sălii. Florăscă s-a ridicat o dată cu mine și am mers la tinărie. Ce se întimplase? Femeia ieșise din spital și avea o criză postoperatorie. Mama a

mai matură chibzuire părintească, putem ajunge la consecințe nocive de genul aceluia care s-au ridicat aici.

Prin recul, pe fundamentul unei bunăștiiri în conștiință modificare pozitivă, copilul de ieri, părintii de azi au lăudabile intenții.

Prin recul, pe fundamentul unei bunăștiiri în conștiință modificare pozitivă, copilul de ieri, părintii de azi au lăudabile intenții. În majoritatea cazurilor — de a asigura odrajelilor lor tot ceea ce le-a refuzat lor un timp îndelungat la sarcina omenirii. Mai mult chiar, decît ceea ce omeniește solicita propria lor copilărie. Excesul e, ca oriunde, germenul unui viciu. Excesul în supralicitarea mijloacelor materiale fără criteriile educative, ci mai degrabă înțind de orgoliul părinților, acordate copiilor — la extrema cealaltă — prin conștiința urmării nefaste a unei anumite opulențe care nu lasă loc dezvoltării conștiinței necesității muncii, prețurii banului ca simbol al eforturilor fizice și intelectuale ale părinților — austeritate morală și materială împușcă o anumite duritate. Excesele sînt păgubitoare pentru educație.

Bumerangul indiferenței

V. Arachelian: Rămînd pe terenul măsurilor preventive ale actelor, mai mult sau puțin grave, de abateri de la normele de comportare, să acordăm opiniei publice locul pe care-l merită în acest proces. Mi se pare că în lipsa unor prolungite motivări interioare ale unor gesturi exterioare, politi-

indiferența în asemenea situații are o acțiune de bumerang. Dar nu numai cu cei care este indiferent în situații diferite, aparent nu numai așa. Huliganii, omul brutal va fi în final nefericit beneficiar al actelor sale antisociale. Dacă am invita la o ultimă și poate singură ocazie de sinceritate un înrît repetent de la comportarea civilizată, omul acesta, dacă va fi sincer, va recunoaște că este un profund nefericit. De-a lungul vieții sale el și-a tăiat orice punte de legătură cu semenii săi, el s-a izolat prin actele sale de seducție. S-a însingurat și a fost silit mai tragic și o altă situație mai tragică decît să fi uitat, în viața fiid, de toți cei din jur. V-aș aminti un film excepțional, unul dintre acele filme în care rara valoare estetică este egalată de valoarea etică conținută.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

Casă de cultură transformată în sediu al huliganismului

V. Arachelian: Un motiv în plus mă face să vedem în continuare, care sînt relațiile dintre educația civică și educația estetică. Motivul în plus mi l-a furnizat unul dintre casurile relatate de tovarășul Popescu. Despre fatma proastă a Casei de cultură de la Zalomit am auzit cu toții și, în trecut, ar vrea să spun că e timpul, se pare, ca destinația acestor unități culturale să capete un alt profil, de teatru profesional bunăor, dacă nu am găsit încă antidotul huliganilor care se opoșesc pe școală. Dar cazul mai relevă o situație paradoxală: o unitate de cultură devine garda unor acte de huliganism, deși mențrea e este contrarie. Există o compatibilitate între cei doi termeni?

Masa rotundă a „Scintei tineretului”

condusă de **V. ARACHELIAN**

PARTICIPĂ:

DUMITRU POPESCU
procuror șef al Municipiului București

ROMEO DĂSCĂLESCU
secretar științific al Institutului de științe pedagogice

ȘTEFAN IUREȘ
scriitor

Încercat s-o înțelegem, s-o întrebăm dacă are nevoie de ova și, în sfîrșit, situația a revenit la momentul inițial. Peste puțin timp mama a soos dintr-un ziar pline, roșii și brînză, invitîndu-și băiatul să mîncine. Băiatul însă a strîmbat din nas cu o expresie de vomă. De aici a început greșala mamei. A ridicat vreo trei fructe și din a petra a scos 25 de lei pe care l-a dat tinărului să meargă să mîncine la restaurantul gării. Tinărul s-a dus, și-a făcut consumația, s-a reținut. Mă așteptam să-i aducă mamei mîncare o prîjitură, dar el a scos o țigară, a aprins-o și s-a tolmăcit, îndecent, să-și facă aiesta. Mama privea ad-

Casă de cultură transformată în sediu al huliganismului

V. Arachelian: Dacă vrei să dînz-o logică simplă, practică, a lucrurilor. În orice clipă putem fi și noi „beneficiarii” fâclicărilor de conduită sau al actelor de huliganism pe lângă care am trecut cu indiferență.

Și Iureș: Indiferența în asemenea situații are o acțiune de bumerang. Dar nu numai cu cei care este indiferent în situații diferite, aparent nu numai așa. Huliganii, omul brutal va fi în final nefericit beneficiar al actelor sale antisociale. Dacă am invita la o ultimă și poate singură ocazie de sinceritate un înrît repetent de la comportarea civilizată, omul acesta, dacă va fi sincer, va recunoaște că este un profund nefericit. De-a lungul vieții sale el și-a tăiat orice punte de legătură cu semenii săi, el s-a izolat prin actele sale de seducție. S-a însingurat și a fost silit mai tragic și o altă situație mai tragică decît să fi uitat, în viața fiid, de toți cei din jur. V-aș aminti un film excepțional, unul dintre acele filme în care rara valoare estetică este egalată de valoarea etică conținută.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

coase — sau sînt exact spus în așteptarea activă a desfășurării unor astfel de resurse — și efectul constrîngător al celor din jur, asanarea tarelor comportamentale reclame întransparență nașco-grupului social pe care-l alcătuim oriunde ne aflăm chiar dacă în ipostază pasageră.

D. Popescu: Opinia publică are o influență deosebită în această direcție. Aș vrea să subliniez că în foarte multe cazuri intervenția ei este energetică și eficace la locul de muncă mai ales, dar și în diferitele ipostaze ale străzii. Sint fuză și situații cînd trecem nepăsători pe lângă asemenea manifestări, cînd nu ne deranjează, prea mult sau chiar dacă ne deranjează nu luăm atitudine față de astfel de abateri. Prin funcția pe care o deținăm putea tenta pe unii să creadă că sint adepții sancțiunilor penale. Nu acesta este adevărul. Pentru fiecare caz în parte mă doare pe mine ca și pe ceilalți lucrători din organele noastre că asemenea abateri n-au fost prevenite din vreme, că n-au fost înăbușite din față.

D. Popescu: Nu este suficient să intervenim, ci să știm și cum să facem asta. De aceea tactul pedagogic nu trebuie avut în vedere numai în relațiile directe cu cei pe care-i educăm ca părinți, ca profesori ci în toate relațiile noastre, cu o dimensiune absolut necesară a omului contemporan, a omului societății noastre socialiste.

V. Arachelian: Dacă vrei să dînz-o logică simplă, practică, a lucrurilor. În orice clipă putem fi și noi „beneficiarii” fâclicărilor de conduită sau al actelor de huliganism pe lângă care am trecut cu indiferență.

Și Iureș: Indiferența în asemenea situații are o acțiune de bumerang. Dar nu numai cu cei care este indiferent în situații diferite, aparent nu numai așa. Huliganii, omul brutal va fi în final nefericit beneficiar al actelor sale antisociale. Dacă am invita la o ultimă și poate singură ocazie de sinceritate un înrît repetent de la comportarea civilizată, omul acesta, dacă va fi sincer, va recunoaște că este un profund nefericit. De-a lungul vieții sale el și-a tăiat orice punte de legătură cu semenii săi, el s-a izolat prin actele sale de seducție. S-a însingurat și a fost silit mai tragic și o altă situație mai tragică decît să fi uitat, în viața fiid, de toți cei din jur. V-aș aminti un film excepțional, unul dintre acele filme în care rara valoare estetică este egalată de valoarea etică conținută.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

Și Iureș: Mi se pare că răspunsul, teoretic vorbind, despre intercondiționarea procesului de educație estetică și procesul de educație civică, e ușor de dat. Societatea modernă, tehnica modernă nu pune la dispoziție un bogat arsenal de mijloace educative și culturale de care ne folosim însă parțial. Mă voi opri la o categorie de tineri și foarte tineri, pe care îi vezi și în văd și eu urmîrind cu simținție un anumit gen de emisiuni, „Campionii” buncăor.

de peste hotare

Dezbaterile din Consiliul de Securitate

Consiliul de Securitate al O.N.U. s-a întrunit luni în legătură cu proiectul de rezoluție prezentat de U.R.S.S., S.U.A. și Marea Britanie, enunțând garanțiile date la Tratatul de neproliferare a armelor nucleare. În termenii identici reprezentanții statelor susamintite s-au angajat solemn să ia imediat măsurile necesare în concordanță cu prevederile Cartei O.N.U. pentru a riposta împotriva oricărei acțiuni nucleare la care ar putea fi victimă un stat nucleolar, semnatar al tratatului și pentru a elimina orice amenințare de agresiune nucleară împotriva statelor nucleolare semnatar.

Apoi au fost ascultate declarațiile celor patru mari puteri nucleare membre ale Consiliului de Securitate (U.R.S.S., S.U.A., Marea Britanie și Franța).

Noi lupte în zona capitalei sud-vietnameze

După cum informează agențiile de presă, marți dimineața au avut loc noi lupte între forțele patriotice și trupele americano-saigoneze, în zona capitalei sud-vietnameze. Astfel, agenția France Presse menționează că tirul combinat de mortiere și rachete al artileriei F.N.E. a distrus mai multe clădiri administrative din localitatea Binh Chanh, situată numai la 10 km sud-est de Saigon. O serie de atacuri ale patrioților au fost lansate, de asemenea, în provinciile Nh Long și Tay Ninh la 80 km nord-vest de Saigon.

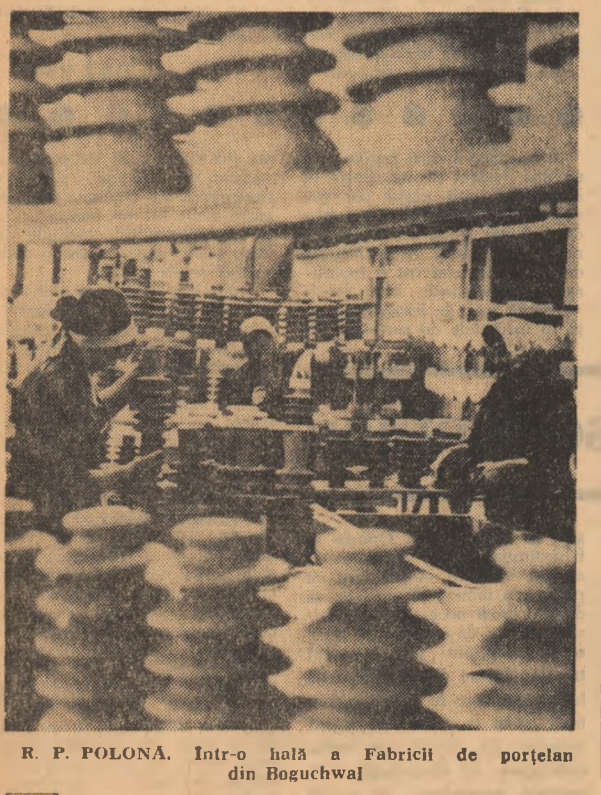
Deși principala activitate militară a forțelor patriotice se concentrează în jurul capitalei, și în alte regiuni sud-vietnameze au fost semnalate ciocniri între detașamente ale F.N.E. și trupe americano-saigoneze. Cea mai puternică dintre acestea, care a durat peste trei ore, a avut loc la numai 8 km de fostă capitală imperială Hue, unde divizia americană 101 a înregistrat pierderi, calificate de agenția France Presse drept însemnate. Ingridor de situația deosebit de încordată creată în capitala sud-vietnameză, regimul saigonez a hotărât să ia o serie de noi măsuri. Printre acestea se numără și crearea unui comandament unificat al tuturor forțelor militare saigoneze, inclusiv a celor de poliție, anunțată de generalul Nguyen Van Minh, noul guvernator militar al Saigonului. Într-o conferință de presă ținută marți dimineața, Minh a recunoscut că atacurile repetate ale patrioților au făcut dificilă misiunea de apărare a capitalei sud-vietnameze. Guvernul, a declarat el, a adoptat un nou plan de protecție a Saigonului, care constă, între altele, în lărgirea „centurii de securitate”, din jurul capitalei de la 10 km la 20 km.

pe scurt

LA 18 Iunie 1968, Vasile Gindiu, prezentat președintele Iusof bin Ishak scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Singapore, cu reședința la Djakarta.

LA 18 Iunie 1968, Vasile Gindiu, prezentat președintele Iusof bin Ishak scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Singapore, cu reședința la Djakarta.

LA PALATUL Dzialnyklich din Poznan au început lucrările unor simpoziioane organizate de Ministerul Industriei Constructoare de Mașini din Republica Socialistă România în colaborare cu ministerele construcțiilor de mașini și industriei grele din R. P. Polonă, privind realizările în domeniul industriei de mașini unelte, produselor electrotehnice și utilajului petrolier din cele două țări. La lucrări participă specialiști polonezi și români din ramurile respective.

R. P. POLONĂ. Într-o hală a Fabricii de porțelan din Boguchwal

Ședință a unei Comisii C. A. E. R.

Recent a avut loc la Minsk ședința Comisiei permanente C.A.E.R. pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Comisia a discutat probleme ale coordonării principalelor cercetări științifice și tehnice care prezintă interes reciproc pentru țări îndeseși în domeniile tehnicii reactorilor și energeticii atomice, construcției de aparatură nucleară, securității împotriva radiațiilor și tehnicii de protecție, izotopilor și combinațiilor marcate.

Ședință a unei Comisii C. A. E. R.

Recent a avut loc la Minsk ședința Comisiei permanente C.A.E.R. pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Comisia a discutat probleme ale coordonării principalelor cercetări științifice și tehnice care prezintă interes reciproc pentru țări îndeseși în domeniile tehnicii reactorilor și energeticii atomice, construcției de aparatură nucleară, securității împotriva radiațiilor și tehnicii de protecție, izotopilor și combinațiilor marcate.

Delegații ale P.C.R. în Finlanda și Islanda

Delegația P.C.R., condusă de tov. Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care se află în Finlanda la invitația P.S.D., a vizitat luni obiectivele industriale, sociale și culturale din orașul Tampere, important centru industrial al Finlandei.

Vizita în Italia a delegației Comitetului pentru Energie Nucleară

Delegația Comitetului pentru Energie Nucleară de pe lângă Consiliul de Miniștri al României, condusă de acad. prof. Horia Hulubei, președintele Comitetului, a avut convorbiri la sediul Comitetului Național pentru Energie Nucleară din Italia (C.N.E.N.) privind încheierea unui acord de colaborare în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Delegații ale P.C.R. în Finlanda și Islanda

Delegația P.C.R., condusă de tov. Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care se află în Finlanda la invitația P.S.D., a vizitat luni obiectivele industriale, sociale și culturale din orașul Tampere, important centru industrial al Finlandei.

Frământări în Argentina

Când au venit la putere în urma răsturnării — la 28 iunie 1966 — a președintelui Illia, generalul Onganía și prietenii lui spuneau peste tot că țelul pe care-l urmăresc este redresarea economică a țării și, ca urmare, instituirea unei perioade de stabilitate. Evenimentele ulterioare, dar, mai ales, puternicele tulburări din ultimele zile zice, dovedesc limpede că nu s-a realizat nici unul din aceste obiective.

Situația economică nu numai că nu s-a îmbunătățit dar a marcat și o vizibilă deteriorare. Ca urmare a închiderii mai multor întreprinderi, zeci de mii de muncitori au rămas fără lucru. După cum declara recent secretarul general al Federației muncitorilor din provincia Tucuman, situația maselor muncitoare s-a înrăutățit în ultimul timp tot mai mult. Cu numai o săptămână în urmă în această provincie au fost concediați 12.000 de lucrători din industria zahărului, care s-au adăugat numărului și așa destul de ridicat al șomerilor. În aceste condiții, firește, nivelul de trai al argentinienilor este serios afectat, iar consecințele sînt vizibile pretutindeni. Una dintre ele apare în domeniul învățămîntului. Din cauza lipsei de mijloace de existență, numeroși copii sînt nevoiți să abandoneze școlile. Potrivit unor date publicate recent în capitala argentiniană, în provincia Tucuman, de pildă, în fiecare an din 100 de copii înscriși la școală 63 abandonează cursurile.

Delegații ale P.C.R. în Finlanda și Islanda

Delegația P.C.R., condusă de tov. Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care se află în Finlanda la invitația P.S.D., a vizitat luni obiectivele industriale, sociale și culturale din orașul Tampere, important centru industrial al Finlandei.

Delegații ale P.C.R. în Finlanda și Islanda

Delegația P.C.R., condusă de tov. Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care se află în Finlanda la invitația P.S.D., a vizitat luni obiectivele industriale, sociale și culturale din orașul Tampere, important centru industrial al Finlandei.

Delegații ale P.C.R. în Finlanda și Islanda

Delegația P.C.R., condusă de tov. Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care se află în Finlanda la invitația P.S.D., a vizitat luni obiectivele industriale, sociale și culturale din orașul Tampere, important centru industrial al Finlandei.

Delegații ale P.C.R. în Finlanda și Islanda

Delegația P.C.R., condusă de tov. Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care se află în Finlanda la invitația P.S.D., a vizitat luni obiectivele industriale, sociale și culturale din orașul Tampere, important centru industrial al Finlandei.

Delegații ale P.C.R. în Finlanda și Islanda

Delegația P.C.R., condusă de tov. Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care se află în Finlanda la invitația P.S.D., a vizitat luni obiectivele industriale, sociale și culturale din orașul Tampere, important centru industrial al Finlandei.

Delegații ale P.C.R. în Finlanda și Islanda

Delegația P.C.R., condusă de tov. Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care se află în Finlanda la invitația P.S.D., a vizitat luni obiectivele industriale, sociale și culturale din orașul Tampere, important centru industrial al Finlandei.

Delegații ale P.C.R. în Finlanda și Islanda

Delegația P.C.R., condusă de tov. Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care se află în Finlanda la invitația P.S.D., a vizitat luni obiectivele industriale, sociale și culturale din orașul Tampere, important centru industrial al Finlandei.

Delegații ale P.C.R. în Finlanda și Islanda

Delegația P.C.R., condusă de tov. Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care se află în Finlanda la invitația P.S.D., a vizitat luni obiectivele industriale, sociale și culturale din orașul Tampere, important centru industrial al Finlandei.

Delegații ale P.C.R. în Finlanda și Islanda

Delegația P.C.R., condusă de tov. Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care se află în Finlanda la invitația P.S.D., a vizitat luni obiectivele industriale, sociale și culturale din orașul Tampere, important centru industrial al Finlandei.

Prezența tineretului

Ne vorbește Robert Harencar, președintele Uniunii Tineretului din Slovacia

„Esența actualilor etape de mare eferveșcență politică — relevă președintele Uniunii Tineretului din Slovacia — constă în cursul hotărât spre lichidarea tuturor deformărilor din trecut, spre dezvoltarea democrației socialiste, spre dezvoltarea accelerată a construcției socialiste. Desigur, tot acest proces necesar, de reînnoire este complex. Există, pe de o parte, forțe conservatoare care recunosc în vorbe justețe a noii politici dar care, în realitate, se opun abaterii de la vechia inerție de la deformările din trecut. Pe de altă parte există unii care ar dori să profite de procesul demo-

cratizării în scopuri care nu au nimic comun cu interesele societății noastre socialiste. Dar marea parte a populației, cehi și slovaci, este conștientă că sub conducerea partidului comunist care a inițiat și stă în fruntea procesului de reînnoire, există garanția fermă a împlinirii aspirațiilor de democrație și progres”.

Tovarășul Harencar a ținut în acest context să evidențieze faptul că una din problemele cardinale ale actualității —

activității economico-sociale din țara noastră”.

Ne-a interesat, desigur, să cunoaștem aspecte ale participării tineretului la vasta activitate politică și socială din Cehoslovacia de astăzi. Președintele Uniunii Tineretului din Slovacia ne-a oferit, cu amabilitate, amănunțit în acest sens: „Tineretul a sprijinit cu entuziasm, de la început, procesul de reînnoire inițiat și condus de partidul comunist. Bi-